

प्रवेश सं०

विषयः यम शास्त्रम्

क्रम सं०

ग्रन्थकार

यम लिंशतु श्रीनी व्याख्या
पत्र सं० १-२९ (श्रीमद्भगवद्गीता)

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

आधारः

आधारः पि. वि. ४४. ६.

लिपिः दे. ता.

आधारः ५१.

आ. = १६६

वि० विवरणम्

पू.

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५० ०००

13888

॥ श्रीत्रिंशच्छ्लोकियारम्भाप्रारंभः ॥

三三

4 y

मात्रे =

अं. २।
३

रएषादशाहमाशौचमिषेकः पक्षः। गर्भस्त्रेतेमातुर्दशाहं जाते प्रेते उभयोः दशाहं सेतनमिषोदराणामिति त्रैयम्
चनातात्रेभात्रेवविषयेषां तदमाह। यदेति अथवा पित्रादि त्रयस्य त्रिरात्रो वैश्यस्य त्रिमासिकं कर्मा
नधिकारिपितृक्षत्रात्रैरसि ३ः सह समानमिति भावः। एतच्च पक्षद्वयं त्रिरात्रं दशाहं त्रैराशौचं माशौचं त्रैरा
तो। ऊनद्विवर्ष उभयोः स्तन के मातुर्दशहं जाते व्याख्याने विज्ञाने श्वराचार्यः स्पष्टीकृतं। अथोत्तरार्धेन स्त्रीषु वयवस्था
विशेषादाशौचविशेषमाविष्करोति। स्त्रीषु स्नानेनेति। नामाकरणादर्थक्षीरकालादवीकृत्यावक्षीरकालं स्त्री
षुकन्यासु मृतानामुत्रिपुरुषविषये यावत्तत्रिपुरुषं यावत्तत्रिपुरुषं विज्ञायत त्रैविशेषां कर्म भिमतं। एतच्च स्पष्टः शो
चो अत्र उक्तं। त्रिपुरुषाणां सद्यः शोचं विधीयते त्रिपुरुषं स्मरणात्। वाग्दानतो वीकृ प्रथमं च उक्तं। अत्र न तत्र
मक्राएकेनैव दिवसेन स्नातेः शुभ्येदिति पूर्वणसेवधः। अहं स्नानं कन्यासुनालेषु च विदो धनमिति स्म
रणात्। त्रिभि रूपं समा नक्षिती। वाग्दानेन त्रिपुरुषं समाह्वयवाहवीर्त्तु गोत्रं स्वकपितु गोत्रं न त्रिभिदिनेः
शुभ्येत्। ३५ शुद्धिः स्त्रीणामस्नानानां नुत्राहं शुभ्यंति वा भवताः। यद्योक्तं नैव कालेन शुभ्यंति नुस्नानं मथ्यते
मन्त्रोक्तो वेदितव्यः। ४॥ चतुर्वर्णसाधारणी शुद्धिः स्नानं विधेयेषां दशाहं दशाहं दशौचं न वि शोषं च मरुत
स्वीर्धनाहं जन्मन्यो पेतस्माद्विषयचदशनिशा द्वादशाहं निदेषां मासं वर्षं क्रमेण शुभ्यंति चित्तकृ
इति स्तुपक्षः। नानप्रस्थेयतो बोधप्रतीकं लज्जे उक्तं नाहुः स्याद्योषि क्रविप्रगु स्मृतं वति नदिनयु
रविदेन सद्यः। ५॥ जन्मनि जननाशौचं उपेत उपनीतः स्नतयक्षोपवीतः। उपेत एवोपेत स्तस्य मस्यो उपनी
तमरणे सति ब्राह्मणाद्याश्च स्नाने वीर्याः क्रमेण दशनिशादिकालमशुचयः स्युः। ब्राह्मणो दशाहं क्षत्रियो

३

२=

द्वादशाहं वैश्यः पक्षः च दशाहं शूद्रो मासं त्रिंशदिनामनुक्रमेण उचितकृत्या कृतं हि जन्मशुभ्रसादि। विहितक
र्मनुष्ठानशीलः शूद्रः पंचदशाहमेव न मासं। क्षत्रियस्य द्वादशाहं निशः पंचदशौचं वतु। त्रैशदिनामिदं त्रय
तदर्थं न्यायवर्तनं तत्रैव च नाह। इदानीमुत्तरार्धेन कुलसंबंधं पुरुषविशेषोपरमे दशाहं दशाहं पंचादमा
हानानप्रस्थेति। कुलजेवान प्रस्थे तत्तीयाशुभ्रमिति यतो चतुर्थाश्रमोणेषु उक्तं कर्माः उपरमिति संस्थिताः प्रा
यः स्नानमात्रं शुद्धिकारणं। योषि क्रविप्रगु स्मृतं वति नदिनमहोरात्रमाशौचं। युद्धातेन कालांतरमृतानामेव दिनेन मेव शुद्धितुः। ब्राह्मणा
श्च विपुल्याये कषितं गोमूत्रे पिबान्। अहं च न हतानां एक रात्रिं शोचं कर्मिणि स्मरते। उद्योतश्च वैशस्त्रेः क्षा
त्रधर्मं हतं स्य च। सद्यः संतिष्ठते मत्प्रतयाशौचमिति स्थिति रिति मनुस्मरणात्। एतच्च स्नानं नो शुद्धिनिमि
त्रमिति मरुतं बुधैः। ५॥ तथा च आशौचं निमित्तं स्नानेन तत्र मुत्सर्गो दशाहं दशौचं कर्त्तव्यं दशकाला
दिमे देन तदपनोदेष छत्रं सेनाहं। शावेतीते दशाहं स्मरति विषय के प्राप्तिमासां त्रिरात्रे पक्षिण्याषष्ठमा
सादिनामिह नैव मास्यानतः स्नानमात्रे। स्नानेन दशाहं तरस्थं त्वं ध्यायेत् विषये दशाकालाविशेषात्सं
स्मामुतः सपत्न्यास्त्रिदिनमिति क्रमं स्नानेन दशाहं तरस्थं त्वं ध्यायेत् विषये दशाकालाविशेषात्सं
दिने अतीति प्रति क्रान्ते दशदिनानंतरं स्नाते स्ति यावत्। विषय कर्त्तव्यः। यस्मिन् दशौचं स्तस्मिन्नेव देशे
ज्ञाते सति त्रिमासात्माकूप्रथममाशौचं त्रिरात्रं। त्रिमासानंतरं चतुर्मासमाशौचं षण्मासायानवपक्षि
ण्यो। पक्षी परदिनाभ्यामुक्तं रात्रिः पक्षिणी। आग्राभिवर्तमानाहं युक्त्या विनिष्ठा पक्षिणी स्मरतः। षण्मासा
दूर्ध्वं यावन्नवमासपर्यंतं दिनमहोरात्रं। ततो नवमासादूर्ध्वं स्नानमात्रं स्यादिति सेवधः। मासत्रये त्रिमात्रे स्या

क्रि० १०
७

विंशतिः पुत्रस्तस्मिन् विंशतिदिनान्यभयकार्येन योग्याश्च दानभवतीत्यन्यः ॥ स
 तिकापुत्रवती विंशतिरात्रेण कर्मोपकारये न्मासेन स्त्रीजननीमिति पौर्णमासी च नारदो
 अथ द्वादशरेत्तः ॥ निहत्यान्यप्रमीतं दिवसमाशुचिको ध्यास्व वर्गं तदुक्ताशौचो धानाथमा
 घक्तुशतफलं भागाप्लवेनैव शुभ्येत् ॥ नीलोपाध्यायमातापि तपरेमगुरुं ब्रह्मचारीनये
 वीतेभ्योऽन्यैर्हृतोस्य व्रतमपि विवृतं भ्रश्यते वश्यमेव ॥ १२ ॥ अन्यसर्वार्थमसंपिंडं प्रेतैर्नि
 हृत्यादिवसमभुको भवति ॥ एतदहोरात्रमत्र द्रुहवासिनोऽतदन्नमोजिनोऽप्येतत् द्रुहवा
 सिनस्तु निरात्रं ॥ तदन्नाशिनस्तु दशत्रैरिति ज्ञेयं ॥ तथा च मनुः ॥ असंपिंडं दिज्जप्रेतं विप्रो
 निहृत्य संयुक्ता विशुध्यति निरात्रेण तानुरासोऽश्वबांधवानिति ॥ यद्यन्नमस्ति तेषां तु दशा
 है नैव शुध्यति ॥ अनदन्नं तमन्नं वनं च तस्य गृहं वसेदिति ॥ अथ स्वर्गोन्नतं सतदुक्ताशौचं ॥ य
 ज्ञातीयस्य निहृत्या करोति तदुक्ताशौचं ॥ ब्राह्मणश्चेत् शूद्रोऽपि निहृत्या दशरात्रमभ्युप
 श्रद्धां ब्राह्मणो निहृत्या दशरात्रमभ्युपश्रद्धां दशरात्रमभ्युपश्रद्धां दशरात्रमभ्युपश्रद्धां
 स्तेशौचं पूर्वावाऽवरेत्तत्र शावोक्तं आशौचमिति गोतमवचनात् ॥ अत्र निहृत्या

= असमानजा =

= तीयरे

राम

७

पस्य रीत्याभ्यां प्रेतवहने ज्ञेयं ॥ एतस्यापवादमाह ॥ अनाथप्रेतं निहृत्या घक्तु
 शतफलं भागवेत् ॥ सतकैतस्य नैव संभावनीयं ॥ किंतु आप्लवेनैव शुभ्येत् ॥ आघक्तुजीति को
 मः ॥ आप्लवेनैव ॥ एवकारेण खानानंतरमाशौचं निश्चितं ॥ प्रतिपादिता ॥ यथाह पराशरः ॥ अनाथं
 ब्राह्मणं प्रेतं ये वहेति द्वाजतेयः ॥ परेपदेयं फलमातुर्पूर्वकं मतिः ॥ नेषामभुभं किंचित्पापं वाशु
 भकर्मणां ॥ जलावगाहनेनैव पांसुघः शौचं विधीयते इति ॥ अथ ब्रह्मचरिणो विरोधमाह ॥ नीलोपाध्या
 ये सादिउपाध्यायादीर्निहृत्या ब्राह्मचारी नदीषो दोषमाकुं भवति ॥ ब्रह्मचर्यं व्रतान् भ्रश्यते इति आ
 र्मनोपि न्युपाध्यायादिर्निहृत्या प्यब्रती व्रतीति याज्ञवल्क्यवचनात् ॥ अन्यनिहृत्या दोषमाहातेभ्यो
 मित्यादि ॥ तेभ्योऽप्याध्यायादिभ्योऽन्यैर्हृतोस्य ब्रह्मचरिणो विवृतं विहृतं व्रतमप्यवश्यमेव
 श्यते ब्रह्मचर्यं व्रतान् न्युनो भवति यावत् ॥ अथ ब्रह्मचरिणो शावकं किं व्रतान् निश्चितं ॥ यत्रमा
 तापि त्रैरिति वसिष्ठवचनादि ॥ तिमात्रं ॥ तथा च माधवीये ॥ आचार्यं वाप्युपाध्यायं गुरुं वापि
 तत्रं तथा ॥ मातरं वास्वयं दग्धाव्रतं स्य स्तत्र भाजनं ॥ कल्याणततिनो तस्मात् प्रेतान्
 तत्र भक्षयेत् ॥ अन्यत्र भोजने कुर्वीन्न च तैः सह संवसेत् ॥ एकाहमशुचिर्भूत्वादि

ताये हनि शुध्यतीत्येव परमर्थस्तदा शोचभागिख स्याप्येवमेनार्थः संवर्तौ पिय ॥ पित्रो गे
 रो विप नो नु ब्रह्म न र्थ पियः सुतः स ब्रत श्वापि कुचरित त्यागि पियो दक क्रियातेना शो
 चनकर्तव्ये संध्या चैव न तु प्यते ॥ अग्नि होत्रं च कर्तव्यं सायं प्रातः श्वनि सशस्त्रि ॥ १२ ॥ एवं
 निर्हरे र्थ शोचमुक्ता नुगमना शोचं त्रयोदश च तेनाह ॥ तुल्योत्कृष्टानुयाने वसनसहि
 त कौभस्य धातुस्य च स्पर्श ज्यं प्राश्य शुभे दधे दिनमशु विहिनवर्णानुयाने पक्षिण्यसौ
 तरानु ब्रजनरह भवे चंतरे तु त्रिरात्रं कृता स्नात्वा सुनद्यामसुयमनशतं सर्पिराशं च कु
 र्मुः ॥ १३ ॥ तुल्योत्कृष्टानुयाने ब्राह्मणस्य ब्राह्मणानुगमनं तुल्ययाने एवं क्षत्रियादेः स्व
 स्ववर्णा नुगमनं तुल्ययाने ॥ उत्कृष्टानुगमनं क्षत्रियस्य ब्राह्मणानुगमनं तथैव वैश्यस्य शू
 द्रयोर्ब्राह्मणक्षत्रियानुयानं ॥ शूद्रस्य ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानुयानं ॥ तस्मिंस्तुल्योत्कृष्टानुयाने कृते
 वसनसहितकोवस्त्रसहिते ॥ तस्मिन् धादावातुसत्वात्वाग्निं स्पृष्ट्वा ज्यं घृतं प्राश्य विशुभे तसु प्रसिद्ध

मेतद्वाक्यार्थक्यपने ॥ अत्र च ॥ अनुगम्ये च मप्रितं तातिमतातिमेववा ॥ स्नात्वा संवर्तं स्पृष्ट्वा पिं घृतं घ्राण्य
 विष्णुं धृतीतिमनुवचनं मूलं ॥ हीनानुगमना शोचमाह ॥ अथ दिनमशु विरिति ॥ हीनवर्णानुयाने
 ब्राह्मणस्य क्षत्रियानुयाने क्षत्रियस्य वैश्यानुयाने वैश्यस्य शूद्रानुगमनं ॥ क्षत्रियाद्यनुगमने ब्रा
 ह्मणो निर्दिनमहोरात्रमशु विरिषु द्वे भवतीति शेषः ॥ पक्षिण्यं क्रांतरेति ॥ क्रांतरेतनु ब्रजने ब्राह्मण
 स्य वैश्यानुगमने क्षत्रियस्य शूद्रानुगमने पक्षिणीमशु विरिषु द्वे ॥ अंतरे तु त्रिरात्रं ॥ ब्राह्मणस्य शूद्र
 नुगमने त्रिरात्रमशु विरिषु द्वे इति भावः ॥ त्रिरात्रानंतरं कृत्यमाह ॥ त्रिरात्रं कृताः ॥ नंतरं सुनद्यामनुमन
 लेत्वात्वाः सुयमनशतं प्राणायामशतं कृत्वा सर्पिराशं घृतं प्राशनं कुरु ॥ ततः शुद्धं भवतीत्यर्थः ॥ त
 था च पराशरः ॥ वैतीभूते तु यः शूद्रं ब्राह्मणं ज्ञानदुर्बलः ॥ अनुगच्छेन्नियमानं स त्रिरात्रेण शुद्धतीति ॥
 त्रिरात्रे तु तथा पूर्णं लोकात्वा समुद्रागो प्राणायामशतं कृत्वा घृतं प्राश्य विष्णुं धृतीति ॥ १३ ॥ ॥
 अथ चतुर्दशं कृत्यमाह ॥ ॥ तातो वाचा र्थं केभ्यो न लजलतिलदो ब्रह्मचारितदीयात्रो चोभ्यस्तुत

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

= २ स न मे व = २

राम
६

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

स्मान्नस्तके मृतके पिबा। मुक्ता कुर्याद्दृशा हानिस्तके तस्य मयत्रवेति स्मृते ॥ एतेनैवैकत्रमिति प्रेत
सपिंडेः सहोदनेनैकत्रमहोदत्रमत्रोच्यते तस्यादिसन्धयः। तथा च पराशरः। मृतस्य बंधवैः सार्द्धं कृत्वा
तु परिदेवना वने येन होरात्रानं प्रादुरिकर्मवेति ॥ १५ ॥ ॥ अत्रात्रोच्यते अत्रोच्यते अत्रोच्यते अत्रोच्यते
एतत्पत्न्यत्वं रूपस्य प्रतीतिता जाता यां तन्मात्रोच्यते तदपवादोऽत्राह तेनाह ॥ मन्मन्मस्य त्रयतनो भ
वति कुलमुषा मातृवर्जं पितृश्वत्नानाहूर्ध्वं संचैलादयनिधनं राजात्रोच्यते त्रिभागे ॥ पूर्वोत्रास्योप
रिच्छे महति च पदिसंचायनं हृत्तमासीत्त्रोच्यते त्रयोपरिच्छेदयः ॥ त्रयोपरिच्छेदयः त्रयोपरिच्छेदयः त्रयोपरिच्छेदयः
॥ तु गृहं न योरीह योराह्वोर्ध्वं ॥ १६ ॥ ॥ जन्मनि जन्मनि मितं कुलमुषां सपिंडां सोदकानोवाः स्य
त्रयतनो भवति। मातृवर्जं मिति। मातुः सत्तिकायाः स्य त्रयता भवत्येवेत्यर्थः ॥ पितुर्विशेषमाह ॥ पितु
श्वत्नानाहूर्ध्वं संचैलादिति। संचैलात्स वसनं स्नानाहूर्ध्वं पितुरस्य त्रयतनो भवतीति पूर्वोक्तसंबंधः। तथा
च सर्वत्रैः ॥ जाते पुत्रे पितुः स्नानं संचैलमभिधीयते। माता शुद्धं दृशा हेन स्नानात्तु स्पर्शनं पितुरिति। त

एम०

१०

शांगिरेवचनं। सूतके सूतिकावर्जं संपर्जननि विध्यते इति ॥ मतात्रोच्यते स्य त्रयत्वं संचोचमाह ॥ अथ
ति। निधनं कृतात्रोच्यते ॥ त्रिभागे त्रिधा विभक्तं प्रथमां शतपरीतं नयद्राह्वयं तत्रास्य
त्रयत्वं न भवतीति संबंधः ॥ इच्छं महति चेति। महति दृशाहादिके पीच्छमयमेव प्रकारः ॥ यदि संचायन
मस्थि संचयनं प्रथमदिवस एव हृत्तमासीत्तदैवायं विभागप्रकारः। यदि हस्तः स्यात्तर्हि तस्योपरि
छादस्थि संचयनादनेतरं दिनानि त्रिधा विभज्य प्रथमभागे परित्यज्य उत्र भागद्वये अत्र त्रयतनो भव
तीति। तथा च प्रथमभागे स्य त्रयत्वं मेवेति तात्पर्यं ॥ एतच्च ब्राह्मणसंविद्यविद्वद्भूराणां स्वस्वात्रोच्यते काला
द्विज्ञेयं ॥ स्वात्रोच्यते कालाद्विज्ञेयं स्पर्शनं न तु त्रिभागात् ॥ शूद्रविद्वत्संविद्यप्राणं पथात्रास्त्रं प्रणोदितमिति
स्मरणात्। तथा दृशाहाद्विभागो न हृत्तं संचयने क्रमात् ॥ अत्रास्य त्रयतनमिति वार्ता नाना त्वदर्शिनः ॥ त्रि
चतुः पदं दर्शमिः स्य त्रयावर्णाः क्रमेण त्विति देव लस्मरणात् ॥ अथ तु गृहं न योरीत्यादीति। अथेत्यधिका
गंतरा गृहं न योः स्वाहोत्यत्रयोरीं सीहासयोराह्वोर्ध्वं स्नानानंतरं मेव तयो रस्य त्रयतनो भवतीति संब

त्वय्यने कश्चातिपठनमिषक्काः शिष्यातुराणां॥संप्रारब्धेषु दानोपनयने यजनप्रादुर्बुद्ध
 प्रतिष्ठाच्छात्रातीर्थार्थयात्राजपपरिणामनामकस्यवेचेतदर्थे॥१८॥॥तत्रत्वार्येषुसंप्रारब्धेषुयस्य
 यानियानिकार्याणिआनीविकार्यविहितानितेषुतेषुकर्तव्येषुअनन्यसाध्येषुसंप्रादीनांसर्वशेषं
 नोभवतीतिएवंगसंबंधः॥अत्रसत्रिणःसत्रप्रवृत्ताः।व्रतिनःप्रारब्धप्रामश्चित्तलक्षणव्रताः।नयो
 राज्याभिषिक्तः।नृपवस्यजसेवकः।शसितोयागकर्ता।ऋत्विजः।आध्ययैवाहिकर्मकर्तारः।अनिकश्चि
 पठनोबहुवेदध्ययनशीलः।आतुरोगी।अन्यप्रसिद्धः।एतेषांसर्वशेषंनेवभवतीत्यर्थः॥संप्रारब्धे
 क्षिति।दानादयउत्सवाताःप्रसिद्धाः।एतेषुप्रारब्धेषुएतदर्थेएतन्निमित्तकार्यसर्वशेषंनेवभवतीत्यर्थः
 तथाचयाज्ञवल्क्यः।ऋत्विजोदीक्षितानांतुयसिपंक्तमकुर्वतां॥सत्रिव्रतिब्रह्मचारिणातब्रह्मविदांतथा
 ॥दानेविवाहेयज्ञेचसंप्रामेदेनविभवे।आपत्स्वापिचकष्टायासद्यःशौचंविधीयतेति॥कष्टापदेदुर्मि
 स्थायाः॥प्रचेताःअपि॥कारवः।शिल्पिनोवैघादासीदासास्तथैवच।राजानोराजमत्याश्चसद्यःशौचाः

राम.

१२

प्रकीर्तिताइति॥१८॥॥इदानीमत्युविशेषादप्याशौचापवादमेकीनविशेनेहनेनाहः॥तानाशौ
 चाज्ञातयःस्यःपतितपतिसुतब्रह्मविट्धातिनीषुदोषात्यायंदिचौराश्चमरहितसुरापेयहीनोपमा
 सुसंदर्भोत्सर्वपसिस्थितिपपशुदिवकोर्त्तिकाद्यैहेतेषुस्वेच्छापरवंचशस्त्रजलेनजलविधानाश्रका
 द्युमेतेषु॥१९॥यतितासुसमस्तपरेक्तासुपत्यादिधातिनीषुचस्त्रीषुमतासुप्रसतासुवाज्ञात
 योःशौचाश्रमुद्धानस्युः।तथादोषादोषेणहेतुनायेवायदमाश्रयैतैतयायंदिनः।अविहितलिंग
 धारिणः।चौरःप्रसिद्धः।आश्रमरहिताःसंलधिकारोत्पत्ताश्रमाः।सुरापेयाःनिषिद्धसुरापाराताः
 हीनोपमाः।अश्रमेनसहसंभोगारताश्रयाःस्त्रियः।आसुमताज्ञातयोनोशौचाःस्वरितिपूर्वगासंब
 धः।अत्रलिंगमविवक्षितेतिनपतितादिषुपुरुषेषुपिप्रमातेषुनाशौचमितिभावः॥तथासंदर्भोपार्वलो
 नबुद्धिपूर्वसर्पादीनादिवाकीर्तिश्रृंङ्गालस्तदतानपाकहेतुमामिमस्यनयप्रवृत्ताःसंतस्नेहताःतेषुम
 तेषुनाशौचाज्ञातयःस्युः।स्वेच्छापरवंचमित्यनेनैभिर्देवाहुतेषुआशौचमस्तीत्यर्थः।इच्छापूर्वशास्त्रे

ध्वमाधानकालादवाग्रावेवासेनाप्रिनादधिः। दुर्ध्वत्वाधानानंतरं विध्याहित हतवहनेः विधिना
 आहिताः संगृहीताः विधुक्ताधानाव्यसंस्कारसंस्कृता येदक्षिणाग्रादयस्त्रयस्ते दधिः। एतेषां जा
 तारण्यग्रादीनाममावेतौकिकाप्रिनाऽसंस्कृतेनाप्रिनादधिः। इत्यन्वयः। तदुक्तं च यज्ञवल्केन।
 आहिताप्रियेथान्यायं दधव्यस्त्रिभिरप्रिमिः। अनाहिताप्रिरेकेन तौकिकेनापरोजन इति॥ के
 चित्तौकिकाग्रपवादमाह॥ चंडालाप्रिमित्यादिना। चंडालादीनामग्रादीन्नेतदधीजसात्रोपा
 दयात्॥ तथा च देवलः॥ चंडालाप्रिमेध्याप्रिः सूतिकाप्रिश्च कर्हिचित्। पतिताप्रिश्चिताप्रिश्च न
 शिष्यग्रहणे वित इति॥ इंधनादावप्यपवादमाह॥ श्रुद्राहतेनेधनेत्यादि। इंधनेकां छंदहनीः प्रिः
 यतमान्येनादिशब्देन पयः प्रभृति यदुपयुज्यते तत्संग्रहः। श्रुद्राहतेनेधनादिना ये स्राहः स्रा
 होप्यस्राह इति योजनं। सदाहेन भवति। कृतोप्यकृत एवेत्यर्थः। तथा च यमः। यस्यानयति श्रुद्रोऽप्रि
 त्तराकाष्ठहवीषिचप्रेतत्वं च सदा तस्य संवाधमेणालिप्यते इति॥ ॥२१॥ ॥ अथ दधिचोक्तं नृत्तेन

= व. ली = १

राम०

दहने इति कर्तव्यतामधिकारिणांश्चाह॥ सर्वे तस्तीविदध्यादुपनयनविधेः प्राक् परंतु स्वशाखाया
 स्थातैस्तद्विधानैः सकलश्रावविधिभ्यश्च पुत्रोऽवरोवा॥ पुत्राभावे क्रमेण स्वकुलजननी वंशशिष्य
 त्विजोवाचा योवायत्र कुयोत्प्रथमदिनविधिं सोपितत्स तक्रांतं॥ ॥२२॥ एतत्सर्वेदाहादिसंबंधि
 पदार्थोऽरिउपनयनविधेः प्राक् तस्मीममेव क्रमेण विदध्यात्। तथा चोक्तं तैत्तिरीयासिंह्या॥ तस्मीमेवो
 दकं दधातुस्मीसंस्कारमेव चेति। परंतु उपनयनानंतरं स्वशाखाया स्थातैस्तद्विधानैः स्वास्यो
 क्तमार्गेण विदध्यादिति स्पष्टमितरत्। अत्र चापेक्ष्येदाहिताग्रावृत्तार्थवदिति यावत्क्यवचने
 मूलमनुसंधेयं॥ इदानीमधिकारिणानिरूपयति॥ सकले सर्वे शावविधिं प्रथमदिनमारभ्य दद्या
 होतस्वा स्थातुं क्रमेणैव पुत्रोऽवरोवाक निष्ठावा विदध्यादिति संबधः॥ पुत्राभावे कर्तृविशेषदर्श
 यति॥ पुत्राभावे क्रमेणानि। पुत्राणामभावे क्रमेण स्वकुलजः सपितुः सोदकावातदभावेऽपि
 संदर्भ्यति॥ पुत्राभावे क्रमेणानि। पुत्राणामभावे क्रमेण जनी वंशजः तदभावे शिष्यस्तदभावे क्र

लिकृतमावे आचार्योवा विदध्यादित्यन्वयः। सकलेष्वनेन सकलं श्रव विधिं प्रथमदिनमारभ्य दशाहं
 तं कर्त्तुं मेदेन कार्य इति सूचितं। तथा चारु स्वपरीक्षिते। असौ गोत्रः सौ गोत्रावापि स्त्री यदि वा पुमान्। प्रथ
 मेहनिषोदघास्तदशाहं समापयेदिति। अत्र गोत्रमस्मृतिः। पुत्राभावे सपिंडाश्च त्रिव्यस्ताचार्यैर्न लि
 तइति। इहानां देवानियममाह॥ यत्रेति। यत्र यस्मिन् देशे प्रथमदिवस विधिं कुर्यात्स पिसर्वदेशः।
 तत्स तत्काले दशाहपर्यंतं पत्रप्रथमदिनं कृत्यं कृतं तस्मिन्नेव देशे सर्वदशाहपर्यंतं कर्म कर्त्तव्यमि
 त्यभिः संधिः। अत्र देशे नियमं शिक्षाचारो मूलमनुसंधेयः॥ ॥२२॥ ॥ इहानां केषु केषु विधिः कर्त्तव्य
 इत्यपेक्षायां त्रयोविधातिमवृत्तेनाह॥ ॥ आनाम्नः स्वातमात्रं न जलद्रुतवहो नाम वर्षत्रयांतः कामे चो
 र्ध्वं नित्यो भवत उपरतिचौलके चौलमुक्ते॥ नित्यो काला वित्रोषादपि तमुत्तराः स्त्रापयित्वा स्त्रगं
 धाधेः शोभयित्वा तमभ्यर्चनं नयेत्प्राज्ञैर्विलिप्य॥ २३॥ ॥ आनाम्नो नाम करुणाया गुणपरतत्वा
 तमात्रं नवनमेव। मात्राशब्दार्थस्य मतिः॥ न जलद्रुतवहो विति स्पष्टं॥ नाम वर्षत्रयांतः नाम नामकं

रागतत आरभ्य वर्षत्रयांतः वर्षत्रयमध्ये उपरतेन जलद्रुतवहो कामं संहृत्मानुष्ठेयोन नियतो दुर्ध्वं
 वर्षत्रयादन्तं तं न जलद्रुतवहो उपरतिनित्यो भवतः॥ कृतचंद्रैर्विशेषमाह॥ अथ चौलमुक्ते नित्यो काला
 वित्रोषाद्वैत्रयात्प्रापित्तचौलस्य नित्यावित्यर्थः॥ खननविधिमाह॥ अथेति। पितृमुत्तराः पि
 तृमुत्तराः खननयोग्यं प्रेतं स्त्रापयित्वा नंतरं अंबारस्त्रगंधाधेः शोभयित्वाऽप्येर्विलिप्य निखननपुरि
 ति शेषः॥ अत्र चा पुनर्द्विवर्षे निखननं कुर्यादुदकं तत इति याज्ञवल्क्यवचने॥ तथा पुनर्द्विवर्षिकं
 प्रेतं नित्यं धुत्वा धवावहिः॥ अलेकस्य चोभमावस्थिं संचयनाह तोनास्य कायो मिसे स्कारोनापिका
 योदकक्रिया॥ आरण्ये काष्ठव सत्का सिपेयुस्त्रहमेव वृत्तिमनुवचने॥ तथा पुनर्द्विवर्षिकं प्रेतं घृता
 तैर्निखननेद्विः॥ यमाग्यायामानो यमसक्तमनुस्मरन् इति यमस्मरणं च मूलमित्यनुसंधेयः॥ ॥२४॥
 ॥ इहानां श्रवणमनेवर्णविशेषेणाद्वारविशेषं चतुर्विंशद्विज्ञेनाह॥ ॥ प्रत्याद्यानगयो बहिरवनि सु
 रं सत्रयत्तरेण प्राग्द्वारेणैवैत्र्यपि तदिशि हृषलनामयित्वा नुयायुः॥ वर्षेयः पूर्वमूनद्विज्जुप

स्तौनानुयानेनियामः श्रुदैः स्पष्टोऽथवोदोऽयदिभवतिमृतः प्रेतभावाच्चमृतिः ॥ २४ ॥ ॥ अत्र नि
 सुरा ब्राह्मणानां गार्गीः प्रत्यगुत्तरा पश्चिमद्वारेणावहिर्नययित्वा सर्वज्ञातयो वक्ष्यः सर्वदृष्टपुरस्सरं
 अनुयायुरनुगच्छेयुः ॥ अयमनुगमननियमो द्विवर्षाधिकमृतो ज्ञेयः ॥ तथा हि याज्ञवल्क्यः ॥ आ
 त्रमज्ञानादनुग्रह्य इतरोक्तातिभिः सहेति ॥ सत्रियत्तत्तद्वारेणावेत्येव प्राद्वारेण पृथक् पृथक्
 त्रिदक्षिणस्यादिशि यद्द्वारेण नययित्वा सर्वज्ञातयः वक्ष्यः सर्वदृष्टपुरः सरमनुयायुरित्यन्वयः
 ॥ तथा च स्मृतिः ॥ दक्षिणो नमस्तं श्रुदैः पुरद्वारेण निहरेत् ॥ पश्चिमोत्तरं पूर्वैस्तयथा सत्यद्विज्ञानयद्
 ति ॥ द्वांनीव यो विज्ञेयस्तस्यानुगमननियमोऽपवादमाह ॥ ऊनद्विद्वारं परतोऽनुद्विवाधिमृतो
 सत्यामनुयानेनियमोऽनानुपरावतुगमनकर्त्तव्यता आवश्यकी न भवतीति यावत् ॥ अत्रापि पूर्वो
 क्तायां चावल्क्यस्मृतिरेव मूलं ॥ अथ श्रुदस्य स्मरनेन तत्तद्वहनदोषमाह ॥ श्रुदैः स्पष्टोऽथवोदोऽय
 दिभवतीति ॥ यदि मृतः प्रेतः श्रुदैः स्पष्टोऽथवा उदो भवति तदा प्रेतभावाच्चमृतिः ॥ तथा च मनुः ॥ न वि

प्रतिपुतिष्ठन्मृतं श्रुदैः हारयेत् ॥ अस्त्वर्थासाङ्गतिः सास्पाष्ट इत्येव श्रुतिरिति ॥ २४ ॥ ॥ अत्र
 यपेक्षति श्रुतैर्नोदकदाने विशेयमाह ॥ ॥ श्रुतैर्नामाह पित्रोऽपि परमपुत्रोऽनित्यमंशोऽपि मित्रप्रता
 स्वस्तीयया ज्येष्ठपुत्रा युरसुदधानकानां यथेष्टं ॥ न ब्राह्मणब्रह्मचारिव्रतयतिपतित्वा वपाधेदि
 चौरादध्यैत्वं त्रिपदानलजलकथनानर्हकास्तेषु स्तूकाः ॥ २५ ॥ ॥ ज्ञातयः सपिडा सोदकाश्च
 ॥ मातापितरौ प्रसिद्धो परमपुत्राचार्यामाताम हृष्येतेषां भउदकदानेनित्यं अयमर्थः ॥ सपिडा
 नां आसप्तमपुत्रावधिकायां सपिडोद्वेष्टेन ततः सोदकानां सप्तमपुत्रावधिकायां सप्तमपुत्रा
 वधिकां सोदकोद्वेष्टेन पुत्रस्य मातापित्रोर्द्वेष्टेन ब्रह्मचारिणा आचार्योद्वेष्टेन पदुदकदाने
 तत्रित्यमिति ॥ यथा ह याज्ञवल्क्यः ॥ सप्तमादृशमाहृषितातयोभ्युपयत्यपदति ॥ तथा ॥ एवं मा
 तामहचार्यं प्रेतानामुदकक्रियेति ॥ इतरत्र नियमाभावमाह ॥ अथ मित्रेति मित्रं स्वस्वप्रताप
 रिणीतो दुहितृस्वस्वत्वात् ॥ स्वस्तीयादयः प्रसिद्धाः ॥ एतेषां प्रमोदनेन यथेष्टं यथाभवति न नियतमिति

भाषः। अत्रापि याज्ञवल्क्यः। कामोदके सखिप्रज्ञा स्वस्नीयम्बशुरर्तिनामिति किं वा विदुः कदानेक
 र्त्तापवादमाह। न ब्राह्मणेत्यादिना। ब्राह्मणायः प्रसिद्धः। ते प्रेतापोदकं नदं। अरित्यन्वयः। तिके
 इत्यपेक्षायामाह॥ ये तत्रेति। ये तत्र पिंडानलजलकथनानर्हकाः॥ पिंडाद्ययोप्यास्तेषु दक्रादि
 नदधः। केतेरस्यपेक्षायामाह॥ तेषु नः सक्ताः स्पष्टाः एवेति॥ तथा च स्मृतिः। न ब्रह्मचारिणः कुर्यु
 र्दक्रपतितास्तथा। तथा च वृद्धमनुरपि। स्त्रीबाधनोदकं दधतेना ब्राह्मणविधमिणः। मन्तेगर्भ
 दुहश्चैव सुराण्यश्चैव योषितदति॥ ॥२५॥ ॥ अथ षड्विंशेन संस्कारानंतरं यत्कायंतदाह॥ ॥ सं
 स्तृप्तानि क्षमाणाः सकलकुलमुखो बाल एव ब्रजित्वा नादेयवृद्ध एव ययसि सवसना एकवारं निम
 ज्यापाषाणोत्रिः सकृद्व्यतिदिनमुदकं ब्राह्मणोदक्षिणाः सन्नेतदं शुभं वावेम तवति विशितु प्रा
 शुभं वावेम दीरना॥ ॥२६॥ ॥ ते सकलकुलमुखः समस्तज्ञातयो बाल एव बालप्रमुखाः प्रेतसंस्तु
 त्वाहमित्वा संस्कारस्थलीमनीक्षमाणैः नादेययमि ब्रजित्वा वृद्ध एव वृद्धः सः सवसनाः स

वस्त्राः एकवारं निमज्ज्य पाषाणोत्रिः त्रिवारं सकृदेकवारं वा प्रतिदिनं प्रत्यहं दशदिनं यावदुदकं ददा
 रत्रिति संबंधः॥ उदकदाने वर्णभेदे नदिद्विः यमे विरादयितुं ता न्यर्णा निशिनष्टि॥ ब्राह्मण इत्यादि
 ना ब्राह्मणम तवति रक्षिणा स्यादक्षिणा मुखाः स्वत्रिये म तवति उरं शुभं वाः विशितु म तवति
 प्रा शुभं वादति॥ अथ यथाविभागां प्राणक्ताः समस्तज्ञातयः सकला उक्तं शोभिमुखाः सन्त एव या
 वदशाहं जले दरीरत्रिति तात्पर्यं शरीरमग्नौ संयोज्यानवेक्ष्य माणाः आपोऽभ्युपयतीति ज्ञाता त
 यस्मृतिः। प्रेतस्य बाधवायथा वृद्धमुदकं मवतीर्य आशुत्य नोदधे यमुदकं ताते प्रसिंचे सुः॥ अप
 सव्ययज्ञोपवीतं तवासंसारक्षिणाभिमुखा ब्राह्मणस्योदं शुभं वा प्रा शुभं वाः स्वस्त्रियं वैश्ययो
 रिति प्रचेतसो वचने। तथा। सकृत्प्रसिंचेत्पुदकेनाम गोत्रेण वपयतदति याज्ञवल्क्यः। त्रिः प्रसिंचेत्कु
 र्युः प्रेतस्तप्यत्स्विति प्रचेतो मलवचनैः॥ ॥२६॥ ॥ अंसमविंशेन वृत्तेनोदकं कृताना नैतरं यत्कायंत
 दाहः॥ त्वापुर्भूयोषित त्रैत्रिंशमनशनात्तातयोऽहर्निशवाक्रीतोऽप्यत्राशनावाभिषलवणाप

यः सारमन्त्रं त्यजेत ॥ स्त्रीसौमित्रा लानि व्यसनहसनमुद्रादौ चोच्चासना नित्यार्णस्तार्णः स्तितोते
 एयमिति नियताः संविज्ञेयुर्निर्गया ॥ २७ ॥ ॥ ज्ञातयस्तत्रपयसिभूयोयुद्धकदानानंतरं पुनः
 स्नायुः स्नानं कुर्यात् ॥ ततस्तैर्मन्त्रैर्व्यतदाह ॥ त्रिदिनमनशानाः संतः अहर्निशमहेरात्रवान्
 नशानाः क्रीतौ तन्नाशाना वा संतः क्रीते कर्मणा प्राप्सुमुत्पन्नमयाचितप्राप्तेयदन्ततदशानास्तदु
 सकामवेयुः ॥ अथमो जनेनियममाह ॥ तत्रामिषलवणपयः सारमन्त्रं त्यजेत ॥ अथच स्त्रीस
 ॥ मगलानि व्यसनहसनमुद्रादौ चोच्चासना नित्येयुरिति पूर्ववगैवैधः ॥ अथ निशाच्छत्यमाह
 ॥ तार्णस्तार्णः स्तितोते इति ॥ तृणनिर्मितेयदास्तरागतत्तार्णोतेनास्तार्णोच्छादितायाभूमिः ॥ तत्राति
 नियताः ब्रह्मचर्यादि नियमयुक्ताः एयद्विज्ञायां संविज्ञेयुरिति ॥ स्पष्टमन्यत ॥ अत्र क्रीतलव्या
 शानाभूमौ स्वपेयुस्ते एयकथकइति याज्ञवल्क्यवचनं ॥ ८ ॥ अत्रिज्ञायाः प्रस्तरं अहमनमंत
 आसारं त्रितिवसिष्ठवचनं ॥ क्रीतौ तन्नेन वावर्त्तरं त्रितियाज्ञवल्क्यवचनं ॥ असारलवणाशानाः सु

गम०

१८

स्त्रिमज्जेमुश्वेतब्रह्म ॥ मांसाशनमनाश्रीषुः शयीरं स्ते एयद्विज्ञायां संविज्ञेयुर्निर्गया ॥ २७ ॥ ॥ अथाष्टाविंशेन रज्जेन रज्ज्वाह संवे
 द्यचारिष्वब्रह्मवर्षमदतितातमवचनं मूलमित्यनुसंधेय ॥ २७ ॥ ॥ अथाष्टाविंशेन रज्जेन रज्ज्वाह संवे
 धिनं विधिमाह ॥ ॥ संस्कर्त्तादभ्युज्जे समधुदहनतः प्रत्यहं पित्रमेकभूमावेवावपेतप्रथमदिनचरुद्वयम
 वोपरि धातु ॥ सोहोहादेवगारपंचपन दिनमिदं चोदितो द्रुचतुर्गामेकस्मिन्सममेवाह निनवमदिने वा
 नुपेतैतुनेतत् ॥ २८ ॥ ॥ संस्कर्त्तादहकर्त्तादहनानंतरं प्रत्यहं प्रतिदिनं रमं पुंजे ॥ भूमावेवास्तुने रमं पुं
 जे एकैषां पिंडं समधुपथमवतितथाशालिसंस्तुजाकादिस्रतिप्रतिपादितपिंडप्रकृतिभूतद्व्याप्यतमद्रु
 व्यनिर्मिते प्रेतोदेवो न आवपेधावदृष्टाहमेवैवमेव पिंडं रघादि ॥ २९ ॥ ॥ तिभावः ॥ तथाच स्मृतिः ॥ नवमिहि
 वसे र्देधात्रवपिंडान्माहितः ॥ दशमं पिंडं मुत्तम्यरात्रिवेद्येषु चिर्मवेदिति ॥ अत्र भूमावित्यनेन पाषाण
 व्यावृत्तेः सूचितं ॥ तदुक्तं जैमिनि ॥ भूमौ मात्स्यपिंडं यानीयमनुलेपना निरुधुरिति ॥ पिंडं दशनेद्व्यमियममा
 ह ॥ प्रथमेति ॥ प्रथमदिवसे यक्षरुद्रव्यं तदेवोपरि दद्याद्वावदृष्टाहकर्त्तव्यं नद्रुमांतरमुपादेयमति यावत् ॥

तदुक्तेशुनः पुत्रमुनिना। शालिनास्तु भिर्वापिशकैर्वाप्यथ निर्वपित। प्रथमेहनिमरुयंतरेव स्यादत्रादिकमि
 ति॥ अथसंचयनकालमाह॥ राहाहादेवेति। चयनदिनेराहारे हावा। त्वेनमराणादिनादिता। अस्थिसंच
 यनंराहा। नराहास्तयथाविधीसंगितेवचनात्। इदं संचयनंराहदिनतोपायनिकत्वादिना। नितेषामध्ये
 एकस्मिन्दिने दाहृतः सप्तमेहनिनवमदिनेवाकार्यमिति शेषः। तथाचसंवर्तः। प्रथमेद्वितीयेवासप्तमे
 नवमेतथा। अस्थिसंचयनंकार्यं विवातक्रात्रजैः सहेति। तथाचस्मृत्यंतरोपि। द्वितीयेत्स्थिसंचययति।
 तथाविस्मुरापाचतुर्थदिनसेस्थिसंचयनैकुर्योत्तेषां गंगाभिसंप्रसेपदति॥ ॥२८॥ ॥ अथैकानत्रिंश
 नहृत्तेनवपनादिविधिमाह॥ ॥ वर्षस्यस्य ऋतेतुपरिवपननखछेदनंस्तकोतेमध्येवाकेविह्वः पितृष
 रमगुरुष्विववापादिनित्यं॥ अत्रस्मार्तैः शुभार्थमंगितम मंगितं चस्वराख्येविदित्वाहृत्वादीनव
 दद्यात्शुभमयभिदेभसुरेभ्यः शुभार्थं॥ ॥२९॥ ॥ वर्षस्यसिद्धे संस्थिते सति तु पुनः स्तकोतेदशमेहनि
 उपोषवपननखछेदनेकनीयोसः कुसुमिति शेषः। उपोषवपनं मूर्द्धनि केनश्चमश्चवपना। अथैकमाविस्र

यनेकं

एम०

१६

तद्वाराणां मतमनुसृत्याह। मध्येवेत्यादिना। वारति अथवाके चिन्मध्ये अत्रोचमध्ये द्वितीयेपंचमेसप्तमेवा
 दिनेकर्तव्यमित्युच्यते। तथाचदेवतः। दशमेहनिसे त्रसिस्नानं गमादृष्टिभवितातत्रत्याज्यानिवासोसि
 केशत्रमश्ननखनिचेति। तथाचस्मृत्यंतरोपि। द्वितीयेहनिर्कर्मप्रयत्नतः। तृतीयेपंचमेवापिस
 सेमेवाप्रधानतरति। वपने निमित्तविशेषेण वपनकृतामाह॥ पितृपरमगुरुष्विववापादिनित्यमिति। ए
 धेवसे स्थितेषु वापादिनित्यमावश्यकं पुत्रादीनं नैतरत्रेति भावः। तदुक्ते। गंगायाभास्कारसंज्ञेमातापित्रो
 गुरोर्मते। आधानकाले सोमेचवपने सप्तसुस्मृतमिति। स्तकोते एतत्कर्तव्यतयाह॥ अत्रेति। अत्र
 यत्स्मार्तकर्मकर्तव्यतया मयोक्तं यच्चनेक्तत्सर्वस्वराख्योक्तं विदित्वाऽनुष्टायपश्चादशुभमयभिदेभ
 शुभनाशनाय शुभार्थं शुभप्राप्तये च भूसुरेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो हानं दद्यात्स्यमेतत्॥ ॥२९॥ ॥ इहानीश
 वेदधाऽऽतातोत्रेतरहृत्प्रवेशनविधिं त्रिंशेन हृत्तेनाह॥ ॥ इत्यापि उं सपिंडाः परशववहनं स्नापकाश्च
 व्रजित्वा तद्दशमद्वारिचास्य प्रशमितमनसो निवपन् विहृश्य॥ आचम्याम्बुदुर्वाकुराहृत् यमानसतातो

सम०
३०

[illegible]